

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23561/2023
26.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Информатика“ Нови Сад, кога заступа Стеван Вигњевић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жељка Томљеновић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1909/22 од 22.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1909/22 од 22.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1909/22 од 22.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П 3299/21 од 13.06.2022. године којом је стављено ван снаге решење о извршењу јавног извршитеља Срђана Јовановића из ..., И. Ивк ./21 од 24.09.2021. године (став први изреке), обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 35.049,58 динара (став други изреке) и накнади му трошкове парничног поступка у износу од 53.055,17 динара (став трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженеог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом дозвољених разлога.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-ОУС, 74/2013- ОУС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, 10/2023 у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску

противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Предлог за извршење у овој правној ствари поднет је 17.09.2021. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 35.049,58 динара. Првостепена пресуда донета је 13.06.2022. године, док је другостепена пресуда донета 22.02.2023. године.

Из наведеног произлази да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности у којем ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**